

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCCX. ad annum MLXXIII.

Parisiis, 1644

Vita Et Epistola Clementis Papae II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15625

ANNO
CHRISTI
1046.

Sicut etiam quod de electione successoris constitutum esse adiicitur. Scribit enim Leo Ostiensis, quod facta abdicatione Gregorii imperator exultans cum omnibus ipsius Concilii episcopis Romam venerit, & in ecclesia B. Petri apostoli congregato clero populoque Romano, quid Sutri gestum esset exposuerit, & de ordinando pontifice tractatum fuerit: & præterea quod post factam diligentem inquisitionem, cum nullus alius tanto munere & officio dignus inueniretur, electione omnium episcopus Bambergensis ecclesiæ ab Hamburgensi præsentatus, natione Saxo electus, eique nomen Clementis secundi impositum fuerit. Vide Baronium anno 1046. num. 12.

An Gregorius hic depositus?

VITA ET EPISTOLA
CLEMENTIS PAPÆ II.

CLEMENS papa natione Germanus, huius nominis secundus, ante Suidgerus appellatus, post factam Gregorii sexti abdicationem, ex Bambergensi episcopo operastudioque Henrici regis, quasi tanto munere dignior nullus inueniretur, vnanimi consensu omnium creatus est pontifex Romæ in vigilia natiuitatis Domini anno 1046. Postero die natiuitatis Domini ex more consecratus, & nomine Clementis secundi appellatus, Henricum regem, eiusque coniugem, Agnetem imperiali benedictione sublimauit. Imperator Roma discedens Gregorium sextum quondam pontificem, ne quid ipso præsentem Romæ innovaretur, secum in Germaniam abduxit. Comitatus est eum Hildebrandus eius discipulus, sedis apostolicæ subdiaconus, postea vero Gregorius septimus. Cum eodem Roma profectus est Clemens, qui vltra montes, teste Leone Ostiensi, septimo Idus Octobris, nono mense a sua promotione ex hac vita migravit. Corpus eius Roma Bambergam translatum sepultum est Bambergæ. Quod cum Benedicto innotuisset, ille tertio sedem apostolicam inuasit, eamque vsque ad Damasi II. electionem per octo menses tenuit. *Leo Ostiensis.*

Clemens II. quando & a quibus pontifex electus?

Henricus coronatur.

Clementis obitus, & tempus sedis.

EPISTOLA SIVE DIPLOMA
CLEMENTIS PAPÆ II.

AD IOANNEM SALERNITANVM ARCHIEPISCOPVM.

Factam eius translationem ex episcopatu Pestano in
Salernitanum confirmat, eique pallium
concedit.

*Clemens episcopus seruus seruorum Dei dilecto in Christo fratri
Ioanni amodo Salernitano archiepiscopo perpetuam
in Domino salutem.*

QUOTIENS ita contingit, vt exigente necessitate, & maxima vtilitate transmurtandus est quisquam episcopus de propria fede ad aliam, diligentissime perquirenda est persona, vtrum necessario sit transmurtanda, vt sic maior vtilitas oriatur, sicut maior sedes assumitur. Te vero, frater carissime, quem vnanimitas cleri & populi Salernitanæ ecclesiæ vna cum gloriosissimo principe Guaimario de fede Pestana accepit, & in suum pontificem elegit, diligenter discussimus, ne tuæ ambitionis causa, & non maioris vtilitatis necessitate electus fuisses, aut forte per simoniacam hæresim. Quod ita ab omnibus est abnegatum, vt nullius audiretur ore prolatum. Si quidem Salerni manentes, & hoc ab omnibus perquirentes, cum te audiremus ab omnibus laudari, & ab omnibus videremus amari, Dominum benediximus, qui tantam concordiam in tanta hominum diuersitate super te potuit efficere, vt nullus videretur discrepare. Etenim circa te idem amor in omnibus, eadem intentio, commune omnibus desiderium. Quapropter annuentes petitioni votoque eorum omnium, & maxime prædicti gloriosi principis Guaimarii, te, frater, sicut & de fede propria ad suam transtulerunt, poscentibus tuorum meritis morum, non rapina tuæ auaritiæ id affectante, apostolica assensione per hoc nostræ auctoritatis priuilegium incardina- mus & inthronizamus eidem Salernitanæ sedi, in qua fungaris archiepiscopi decore & honore. Nam in te nobis complacuit, quidquid de te fama dispergit, videlicet

sanctitas, castitas, benignitas, & omnia quæ Deo placabilia sunt.

Vnde in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti, archiepiscopali pallio nostra apostolica manu dilectionem vestram insigniuimus, quo vtaris toties in anno, quoties prædecessores tuos eo vfos fuisse constat. In quo, quia de velere ouis est, intellige te ouium pastorem. Et quia eo circumcingeris, & etiam circa humeros portas, cognoscas & vndique circumspicias, ne aliqua erret, & in morsus incidat luporum. Quod si aliquando (quod absit) contigerit, eam habeas in humeros ad caulam reportare, & pristinae societati coadunare. Quod vero ante & retro Crux Domini habetur: illud apostolicum semper docet ante oculos tuæ mentis habere: *Mibi mundus crucifixus est, & ego* Galat. 6. *mundo.* Confirmamus etiam tibi ipsum ex integro archiepiscopatum Salernitanum, cum omnibus adiacentibus parochiis suis. Et insuper licentiã damus & potestatem ordinandi & consecrandi episcopos in his subiectis vobis locis, hoc est Pestanensem episcopatum, cum parochiis & adiacentiis suis, & episcopatum Consanũ, & episcopatum Nolanum, & episcopatum Maluitanum, nec non & episcopatum Acerentinum, simulque & episcopatum Bisiniacensem, atque episcopatum Cusentia, cum omnibus parochiis & adiacentiis eorum. Pro pallio vero, quod supra diximus, post discessum quidem tuum successores tui perueniant ad apostolicam sedem, & vsum pallii consecrationemque decretaliter recipiant, & non habeant potestatem successores nostri in cunctis prædictis episcopatibus, quos vobis apostolica auctoritate concessimus, deinceps episcopos consecrare, quemadmodum vobis concessum est. Si quis autem nefario ausu (quod non optamus) huic nostræ concessioni aliquo modo contraire voluerit, & omnia superscripta a nobis firmata violare præsumpserit, perpetuo anathematis vinculo religetur. Et vt hæc nostra concessio firma in perpetuum maneat, bulla nostra & sigillo eam signari præcepimus. At qui pio intuitu custos & obseruator huius nostri priuilegii extiterit, benedictionis gratiam & cælestem retributionem a iusto iudice Domino Deo nostro consequi mereatur in sæcula sæculorum. Amen.

Scriptum est per manus Ioannis scriniarii & notarii sacri

Quid signet
pallium.

Lateranensis palatii, &c. Datum xii. Kalendas Martii per manus Petri diaconi & bibliothecarii & cancellarii sanctæ apostolicæ sedis, anno domini Clementis II. papæ primo, indictione decimaquinta.

CONCILIVM ROMANVM
AD REFORMANDVM ECCLESIE STATVM,
contra simoniacos in primis celebratum anno Christi
MXLVII. tempore Clementis papæ II.

ANNO
CHRISTI
1047.

NOTA.

A quo indi-
ctum?

^a *Concilium.*] Clemens recens creatus hanc Synodum, teste Petro Damiani in epistola ad Henricum archiepiscopum Rauennatem, ad reformandum ecclesiæ statum Romæ indixit, in quo illud potissimum annitente imperatore conatus est, vt simoniacos vepres, qui adeo excreuissent, vt patrisfamilias sementem suffocarent, non modo succideret, sed penitus eradicaret. Quid vero contra simoniacos hic constitutum fuerit, his verbis prædicta epistola recenset: *Post longam sane disceptationem, tandem suggestum est reuerenda memoria imperatori eiusdem sedis episcopum Clementem decreuisse, vt quicumque a simoniaco consecratus esset, in ipso ordinationis sua tempore non ignorans simoniacum esse, cui se obtulerit promouendum, quadraginta nunc dierum penitentiam ageret, & sic in accepti ordinis officio ministraret.* In eadem hac Romana Synodo altercationem esse obortam inter Mediolanensem, Aquileiensem, & Rauennatem antistites, de loco sedendi, quinam ipsorum proximus apud Romanum pontificem sedere deberet, adiudicatam autem esse causam Rauennati, narrat Hieronymus Rubeus in historia Rauennate, deque his confectum esse diploma, quod se vidisse testatur.

Quid actû?

VITA

DAMASI PAPÆ II.

ANNO
CHRISTI
1048.

Damasus
quando,
vbi, & a
quo elec-
tus?

DAMASVS, qui, cum esset episcopus Brixienfis, Poppo nominabatur, sedi apostolicæ ab imperatore præsentatus, & Romam missus, omnium suffragiis est electus, comprobatus & consecratus pontifex Romanus anno Domini 1048. tempore Henrici imperatoris II. Sedit dies tantum viginti tres, defunctus Præneste, vt habet Leo Ostiensis: delatus Romam in ecclesia sancti Laurentii extra muros est sepultus. Sedes vsque ad annum sequentem vacans, vnguibus Benedicti inuasoris discerpta fuit.

VITA